

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi
hetilap

Megjelenik Csáktornyaiban hetenkint egyszer: vasárnap.

Szerkesztőségi iroda: Fischel Fülöp könyvnyomdai helyiségben. — Szerkesztővel értekezni lehet: Hátton, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton 11 — és 4 óráig. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény *Murköt* néven, nevére küldendő Csáktornyára.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése Csáktornyaiban. Lásd különben az előzetési díjak és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítottak.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám 10 kr.

Hirdetők még elfogadják: Budapest: Goldberger A. V. hird. irod. Bécs: Schalk H. Duka M., Oppel A., és Daube G. L. és társai. Frankfurt a.M.: Daube G. L. és társai.

Nyitási díj 10 kr.

A tiszta erkölcs és a nép.

Falusi köznépünk körében ijeszti mérvben terjed az erkölcsi romlottság. Igaz, hogy pórnapok igen sok helyen erélyesen ellenáll a corruptio veszes áramlatának és helyes, dicséretes erkölcsi érzéket tanusít, de tagadhatlan, hogy népiünk legnagyobb részénél oly körülményekkel találkozunk, melyek a legnagyobb mérvben megérdemlik figyelmünket és elszomorítják mindazokat, kiknek nemzeti erkölcsi megszilárdítása szíven fekszik!

Azon veszélyen kívül melyet a legtöbb falusi iskolában a fiúk- és lányok közös terembe való összezsúfolása magába rejt, árul még a dévajkodás, melyet a mezei munka idejében hétszámra felügyelet nélkül honn hagyott serdülő gyermekek elkövetnek.

Számtalan faluban semmi megütőzni valót nem talál a nép azon botrányos szokáson, hogy 17—18 éves legények és fiatal lányok a hét bizony napjain a leány szülőinek engedelmével együtt töltik a pásztortorákat; szóval nem eszményi, hanem nagyon is érzékes szerelmi viszonyt folytatnak egymással!

Kell-e hosszadalmasan bizonyítani, hogy ezen — fájdalom! nem csak Muraközben, hanem hazánk igen nagy részében, elharapódzott bűnös szokás mily káros következményű az illetőkre és mily nagy mérvben károztatandók azon szülők, kik az ily visszaéléseket tudva, azokhoz beleegyeznek adójuk.

De a felelős oroszlanrész minden este az előjárókat, a hatóságokat, a lelkeseket és tanítókat terheli, kik ha vállvetetten igyekeznének amennyire tipró és erkölcsmegtérítő szokást szelidítenek, de ha másként nem, erélyes

intézkedések által kiirtani, bizonyára nem sokára beállana a javulás!

Ha azonban a tanító és nem ritkán a tisztelendő urak is az Éva tiltott almáját szivesebben élvezik, mint a paradicsomi megengedett gyümölcsöt, ha a nótárius uram, a „falusi ezse“ szintén a „deákni vászná“-nak kagorájába tartozik, — akkor nem lehet csodálni, ha az ezek gondjaira bízott nép előjáróitól csak a ledéresség sport-szerű hajhászását látván, azon igaz ságnál fogva, hogy a rossz példa ragadós, maga is romlottá válik.

Ugyancsak megrovást és demelést, sőt undort gerjesztnek és minden igaz érzés embert mélyen elkeserítenek azon orgiák, melyek számtalan községben a farsangon, a korcsmái táncmulatságok alkalmával végigtomboltatnak.

Mit szólunk ahhoz a rengeteg sok apasági kereset-hez, melyek meggyalázott leányok által benyújtva, halomszámra szaporítják a járásbírságok iratcsomagait?

Mit szólunk a Muraközben különösen divó számtalan „vadházasság“ról, melyek mint a házasság kigunyolási a hatóságok által türetnék, noha azok számtalan falusi család boldogtalanságának s az ily viszonyból született legitim gyermekek nyomorának, szerencsétlenségének okozói szoktak lenni.

Mit szólunk azon falusi családok drámáiról, melyek a megázott erkölcsi érzék folyamánnyaképpen a hitvesgyilkosságot, a férj megmérgezését eredményezik.

Bizony az erkölcsatlenség talaja sima és lejtős, a ki egyszer rájutott, ha csak erős kéz idején vissza nem rántja, az örvénybe süllyed és megsemmisül!

Az erős kéz legyen a hatóság, az előjáróság a lelkesek, a tanítók keze és e kéz áldást hozand népekre és megmentőire!

Naszubjacz Ötön.

H I R E K.

— A csáktornyai tűzoltó-egylet köréből. A múlt vasárnapra hirdetett közgyűlés az azon megjelent tagok csekély száma miatt, nem volt megtartható, azonban a működő tagok közgyűlése határozatképes levén, a tűzoltói segélyegylet pénztárnokaként (Weisz Károly, eddigi, gyengélkedő, buzgó pénztárnok lemondása folytán) Angyán Kálmán kir. póstánokot választott meg. A tűzoltó-egylet nemes céljának megfelelőleg elhatározta, hogy a városban eddig elhelyezett 9 vert vaseső mellé még 15 illyet fog elhelyezni a város különböző részeiben. Az új 15 vasesőket lerakását már a jövő héten elkezdik. E 24 kut nyarón a város utcaiznak ontóeszközre fog egyszersmind szolgálni. A 3-ik hydrophort is megrendelte a tűzoltó-egylet, mely e hó végén küldetik el a gyárból. Mindenesetre örömdetek hírek, melyek ez emberbaráti egylet haladásáról tesznek tanúságot.

— A csáktornyai áll. tanítóképződe kertészévé a nn. váltás és közközt. miniszter ur Balogh Imre kinevezett kertész lemondása folytán Weisz Károlyt ki. kertészt, a budai országos vinetellerképződe vezetőjévé nevezték ki, ki állását már el is foglalta.

A múlt szerdai hetivásáron Csáktornya a kir. elsőrendű és a városi rendű több gazdaság 32 dbi sertesét foglalta le s hajította a városághoz, mivel nem bírtak igazolvánnyal. A t. jegyző urak kötelessége volna a népet felvilágosítani s az ily keletelményről megővni.

— Perlakon. A „Szegény tanulókat segélyező egylet“ Göcz Ferenc kir. járásbíró ur kezdeményezése és vezetése alatt

április 11-én tartotta alakuló közgyűlését. Az egylet 70 nő- és férfival alakult meg, de a taggyűlés még mindig folyik. Az alakuló közgyűlésen az alapszabályok megbeszéltek s a nagym. m. kir. helygymnáziumhoz jóváhagyást végett felkértek a határozattal. Az egylet vezető tisztjét követezőleg választották: Elnök: Göcz Ferenc, alelnök: Dr. Böhm Sándor, jegyző: Tóth Sándor, gazda: Thorday János. Ezen kívül kinevezte választmányi tag, kik a következők: Kotsyál Ferenc, Szabó János, Glavin András, Sipos Károly, Banelli Sándor, Horváth Mihály, Vugrin János, Jelasics Mihály, Reichwein Antal. Az egylet megalakulásakor már 77 frt. tőkével rendelkezik. Ezen kívül ajánlatok történtek, melyek szerint a „Társaság“ évenként 10 frt.-t, a Szomodits Viktor segéd szolgabíró ur által tett tanügyi alapítványból évenként 50 frt.-t. A cél pedig, de a pártolás is hozzá méltó. — Fogadják e helyen is a legmúltbéli elismerést és a legmúltbéli köszönetet első sorban a kezek, melyek a zűlést szálakat oly tapintattal és sikerrel képesek rendezgetni, második sorban a nemes szívek, melyek gyulnak és áldoznak. Le v.

— Perlakról írják, hogy az időjárás nagyon egészségtelen mert ott a betegkedés és a halálos igen nagy arányú. Naponta 5-6 rézszerű az utolsó kenetben. 11-én vagyis vasárnap hat ember fektött a ravatalon.

— Szomorú állapotok Csáktornyaiban. Csáktornyaiban az a szokás, hogy a tanítót ideiglenes minőségben választják meg s e minőségben meg is hagyják 1. 2 évig s aztán tudnak rajta, nehogy az megőregedvén náluk, nyugdíjaztatásához a közsegnek is hozzá kelljen járulnia. E szokás alapján megkölték, hogy az ottani tanító már 3 év óta teljesítő községükben hivatalból járó nehéz kötelességek, hogy szabadduljanak tőle, az öreg aszonyok ráfogtak, hogy iskolába járassanak erkölcsötlen cselekményűt át s belevonván a dolga a közseg bíráit, által feljelentést tettek az alsó-vidéki esperes helyettesénél, ki a vádat feljelentés a szűz-széknél, az a vádat tanítót állásától azonnal megfosztotta. Az ill. döztött tanító most szalagold a szolgabíróhoz, ügyvédhez, hogy mentse meg legalább

TARCSA.

A szerelem, a szerelem...

(Bessely.)

Jeta: Horváth Gyula.

Egyet-kettőt kong még a nagy harang s az ünnepélyes néma csendbe beköszönt a halvány holdvilág. Nyugalom van mindenütt, s csak elvett hallzik egy bagoly borzalmos hahogása, vagy a legben uszó darvak síró dalja.

Hol van az a művész, aki gyárító tevékenységét az Istenség remek munkájával csak paronálba is állítani merészelje? — Hol van az az eszem, mely egy ily fenséges éjt megörökíteni tudna? ... Kinek az életben soha semmi öröme nem volt; kinek itjurok álmai a kegyetlen sors szétrombolta, s legvárja rombadőltével annak hamvaiból a nyomor iszonyu képét látja lepátlani kinek lelkében a világ — és embergyűlölet, dicvágy, önzés volt gyökeret, ... kit a hit meggyújtani soha képes nem volt, — kinek ajkáról átkoknál egyéb nem repült el soha, mindzek, s a még hátralevő nyomorultak örösi serege ne legyen mást, mint egy ily fenséges éjben pár órát töltött, s megalálja saját sebeire az ily, mert a természet templomában megant — tűrni és imádkozni.

Az egész mindenséget átölelő lényapalást, a bolygókat jegenyélát között halk morajjal átörpönő zephyrek, melyek titokzatos mondatokat szövegnak a merengő lelkébe, a harmatepekket megtört holdcsigák, a csillagoktól kivert égbőlzót, mind rámutat arra a szebb, boldogabb házra hol egykor majd „nem faj semmi!“

Ki hinné mégis, hogy e fényes éjnek oly sötét rémei is legyenek? ... s ki gon-

dolná, hogy az éj utjai oly borzalmas dolgokat jegyezzenek a sors telete könyvébe? S ez mégis így van.

Piros pünkösdi napja is elmúlt. Az a nap, mely e szép ünnepet megaranozta, lejtűt az égbőlről. A nép aludni ment, s az elmúlt nap szép történetével álmodik. Még a kis madárka is korábban tért fészékébe. Tán a sok énekeltől fáradt el? Minden alzik, minden néma. Csak a Z... folyó hömpölgő hullámai szokatnak, csak a partjait benőtő nádi és rekettye bokrok szövegnak. Majd egy kigyó csuszik át a zizegő harasztokon, s a vízbe vetve magát, átsiklik a másik partra, hol a sűrű nád között eltűnik. Itt egy zummogó éji bogár, amott egy éhes denevér röpököd. Ha ellensége észreletalja venni, isten legyen irgalmas életének.

Ritkán történik az meg, hogy egy nagy napot valami kedélyes mulatsággal meg ne koronázzanak a Z... fiatal paraszt legények. Miért is ne! Egy kevés a jóból meg nem árt, szokta mondani a magyar ember, s ők e szép mondanak hódolnak is.

Most is ott mulatnak a „Billage“-csárdában, hol jó bor, zene s az a főfogó, egy igen szép csaplósné is van. Ez a csárda egészen a Z... folyó partjára van építve Z... től egy jó fél órai távolságra. Korlított jegenyelát bámszkodnak a meszte falvólba, míg árnyékuk a folyam hajlaiban fürdik. Az ajtón kilépve, egy nagy rét zöld keze tárul az ember szemé elé. Bent a szobában hosszú padok nyújtózkodnak a fal mellett. Egyik sarokban a „söntés“ áll, melyből a mindenre vigyázó, szikrákat szóró, tűzes szemű korcsmárosnak kacsintgat egyik-másik nyalka legényre. A „söntés“ mellett Peti cigány trónusa áll, hol bód magával uralkodik, s ő mind a „zenekar“ megőregült „karmestere“ egy nagy kizsili tetejű ül, sűrűn eregetvén rövid száru makra pipájából a gyomrot fellorgató füstöt. Ma az ünnep emlékére a terem virágokkal van fel-díszítve.

— Szól a muzsika. A fiatalok istenigazában járják azt a kedvelt táncot: a csárdást. Az öreg Peti már kétszer felő-gasztáradt karját, de nem szabad pihen-nie. Huzza, huzza még soká. Egyszerre azonban a nagy szivából csendesség jön. ... Mindenki bammaltál fordul az ajtó felé. — Mintha mindegyik lába gyökeret vert volna a talajba, ily vesztetgen állókat, arcuk mo-dulatlan mint a szobor. De hát mi is történt? Nagyon csöndnek, aki ennek valami rendkívüli okot tulajdonítana. Mert semmi nem történt, minthogy egy ismert vendég érkezett, a falu leg-szebb és legsze-gényebb legénye, a szép gulyásbajtár: Bi-ró Pista.

Midőn a félig kinyitott ajtón belépett, „Szerecsens“ egy estét kívánt a mulató fiatal-ságnak. Mindjárt azon gondolat elerődött meg bennük, hogy honnan is vehette hát ez a szegény legény azt a szép ruhát, hisz úgy néz ki mintha skatulyából vették volna ki.

Igazuk is volt.

Pistán a legfinomabb gyolcsból készült ing volt, csipkével pazarul kicizfrázva. — Mellén szép telete ... fényes gombos mel-lyen feszült, lábán pedig szép sarkantus csizma díszelgett. Gatyája partájából dohán-ya-zsarkója lágtól áll, arvalányhajas pörge ka-lapiából pedig makrájt daga. A szegény, de szép gulyás bajtár ma különösen nagyon szép volt.

Szépén elkészült a ... halálra.

Midőn Pista az ajtó magá után be-tér, mintha villanyütés érintette volna őket, mindegyik pohár után nyúlt s egy kiáltá-nak fel:

— Ejjen a pünkösdi király!

Be is ilik annak.

A szép fogadtatás után a fiatalok foly-tatták a táncot, Pista pedig egy asztalhoz lélt, szép fejét meztelen karjára támasztván, így szót lassu hangon:

... Korcsmárosné lelkem, egy messzei bort a legjobbikból!

A fűge menyecske alig hogy Pista ki-mondta a szót, már ott állt a telt üveggel, melyben a bor olyan piros volt, mint az ajka. Pista tele töltvén a poharat, miután száját piros zsebkendőjével megtörli, ki-üritette. ...

Pista viselete az estén igen különös vala Nem volt kedve, mint máskor, nem táncolt, csak — busult.

Nagy szegyet ütött ez a szép csapló-rné fejébe. Sokáig habozott, vajjon meg-kerdezzé-e Pistától, hogy miért busult. Végre is a kíváncsiság erőit vett rajta s így szólt a gulyás bajtárhoz:

— Ugyan édes Pista lelkem, mi a baja? Talán a golyámdag elvitte a jókét-vét? Szóljon edes szívem!

Észre lehetett venni Pistán, hogy lelke nagyon meszte járhatott, s midőn a korcs-márosné kérdést intézett hozzá, egy nagyot sóhajtott, s mint aki álmból ébredt fel, té-továbbá tekintett körül.

A korcsmárosné a kérdést ismételte, mire Pista szép csengő hangon így felelt:

... Hogy mi az én bajom, lelkem csap-lórné, azt csak én tudom és a jó Isten.

... Azt elhiszem, hogy maga tudja és az Isten is, de hát én is szeretnék egy pi-cket tudni a maga bajából, szólt kacérán a menyecske. Talán segíteni is tudok rajta.

— Segíteni — szólt Pista bus hangon, segíteni majd ez fog én rajtam, s ezzel övre mutogatott, melyről egy revolver csöve vil-logott elő.

A korcsmárosné az a zivárvány min-den színtől játszóta az ijedségtől, de ezt Pista nem látzotta észre venni, hanem be-zsedét folytatta:

— Vagy lehet tán öröme ezen a gyá-lázatos halgató annak, kinek mátkáját el-akarák rabolni, kinek elvesztésével ez az élet, ez a gyönyörű szép élet csak teher-leendő. De hát Isten, már nem soká tart.

(Folyt. köv.)

beusljetit. Ez ügyben jelentés tetteit a megyei alispáni s tanfelügyelői hivatalhoz, a rágalmozók ellen meg a peraki kir. járásbíróknál tetteit jelentette. A szerencsétlen tanító magán kívül van, az a hír is el van terjedve, hogy megőrült, kutha akart ugrani sat. Ehhez járul még hogy az áldozott tanító nem szabadulhat a faluból mert a közs. negyedei fizetését előre kiadván, ennek helyben lefogolha összes burokat. Az alsó-videken általában a szájalozás a szegény családok tanító esete fölött. Így hallottuk ezt az alsó-videk több tekintélyes. szavahibető intelligens lakójától. Az igazságszolgáltatás majd kideríti a valót s a rágalmozók meg fogják kapni méltó büntetésüket. Örizzük tehát addig is bírálat alá venni az illeto' jelentést s intézők eljárását, azonban különösen találjuk megis, hogy az egyházi ellátatlanság egyrészt letelepítésre, figyelmű vizsgálat mellettével sújtotta a vádított tanítót és családját. Bizván az egyházi ellátatlanság igazságon. méltán remélhetjük, hogy kiderülvén a vád alaptalansága, a sokat zaklatott tanítót minden tekintetben rehabilitálni fogja.

— Nyilvános nyugtázás. A helybeli polgárhatalmi ifjúság, Zrínyi-ökezőknek: jótékonykai alapja javára a következő nemes adományok voltak beérkezve az aláírt ívek száma és az aláírtak rendje szerint: 1. Morandini család 5 fti. A. Hirschmann 5 fti. S. Mayer 2. Pecornik János 2. Bozay Pál 2. Vranesics Irén 1. Novák László 1 fti. — III. Heblfuss-Károli 50 kr. Molnár József 50 kr. Granitz Matild 60 kr. Neumann Jozsef 50 kr. Neumann Samu 40 kr. Herlinger Mór 40 kr. Schwarz Jakab 1 fti. Lukonak János 1 fti. N. N. 30 kr. N. Q. 40 kr. X. Y. 40 kr. Mayer testvérek 1 fti. Csakathurner S. 30 kr. Gy. Szirley Gy. 40 kr. D. R. 40 kr. — VI. Wollák Rezsőné 2 fti. Heinrich Miksa 1 fti. Pollák Gyula 1 fti. Bernyák Károly 50 kr. Pecornik Károly 50 kr. Kohn Herman 1 fti. Zeisler Samu 20 kr. Deutsch Gyula 50 kr. — IX. Sára István 1 fti. 50 kr. X. Dr. Kravoszev 50 kr. Molnár József 1 fti. Wendy M. 20 kr. Özv. Gőncz Lajosné 1 fti. Szakonyi 1 fti. Neuwirt Lotti 20 kr. Mózes B. 50 kr. Nuzsy M. 60 kr. Pecornik Ign. 50 kr. Okolicsányi Ab. 1 fti. Bauer Károly 20 kr. Ziegler Kálmán

2 fti. ifj. Szeivert Antal 1 fti. Zsivkovics Ferenc 50 kr. Cvetkovics Antal 50 kr. — XI. Gyógytár 50 kr. L. Rosenberg 40 kr. Fischel Flóop könyverkeskedése 1 fti. Frász Tamás 50 kr. Verbancsics Nándor 50 kr. Bencsák Stana 50 kr. Zakal Henrik 3 fti. Samu József 1 fti. Laubhaimer Józsefné 1 fti. Laubhaimer Rozsa 20 kr. Pochner Ferencné 50 kr. Polyák M. 20 kr. N. N. 20 kr. Pichia János (Szt.-György) 50 kr. N. N. 50 kr. Az eddigi első kimutatás szerint befolyt 55 fti. 90 kr. azaz: ötvenöt fti. 90 kr. A további kegyes adományok kimutatása folytatásán következnek. Fogadják a nemesekből adakozók polgárisokként legbensőbb köszönetét! Csáktornya, 1886. apr. hó 15. Miskolci Arnold mint a kör vezetője.

— Lopás. F. hó 3-4-én éjjelen Branyovics József dunyovezi kormármáros háza falát kibontották s onnét 30 klg. zsirt és 80 klg. szalonát elloptak. A tettesek még nem kerültek kézre.

— Tanítói választás. Elinalozás folytán megüresedett szobocizai kántor tanítói állomása f. hó 11-én ideiglenes minőségben Kovácsics István választott meg.

— Gyász hírek. Martinecsics József volt csáktornyai városbíró Cecília leánya hunyt el f. hó 12-én, 21 éves korában. Temetése a közönség részvétele mellett f. hó 13-án volt. Nyugodjék békében! — Tiszay András dekanovezi kántor-tanítónak Mariska leánya f. hó 9-én délután fél 4 órakor elelt 25. évében elhunyt. Tetemei f. hó 11. délután 4 órakor a dekanovezi temetőben temetett el. Béke hamvaira!

— Gyászír. Kohn Hermann és neje, szül. Deutsch Rozália a saját valamint gyermekei: Zsini, Gyula, Vilma, Arnold, és Robert, nem különben anyósuk özv. Kohn Teréz és özv. Deutsch Mária. ugyazint a többi rokonai nevében mélyen szomorodott szízzel jelentik, hogy szeretett leányuk Kohn Flóra életének 9-ik évében 6. évi szenvedés után f. é. április hó 10-én este 7 órakor elhunyt. A boldogult halál tetemei f. hó 11-én délután 5 órakor tételtek a közönség nagy részvétele mellett a csáktornyai izr. sírkertbe örök nyugalomra. Béké legienj hamvai fölött!

Nyilvános köszönet.

Mindazon t. ismerőseimnek és barátainak, nemkülönben a csáktornyai izr. fiataloknak saját s gyászoló családunk nevében ez uton is a legfőbb köszönetemet nyilvánítom, kik elhunyt feleségemet Flóra leányom temetésén f. hó 11-én megjelentek és által fájdalmonkat enyhíteni kegyeskedtek.

Csáktornya, 1886. ápril 14.

Kohn Hermann.

VEGYESK.

Azok a gyermekek! Pista lellem, monda a nagynén, ne torzitsd meg el az arcom, mert egyszer majd a jó Isten meg haragszik, aztán örökre úgy hagyja - Nemde, nagyúni, mikor kicsiny voltál, a te arcomat is úgy hagyta?

Papirból készített vasúti sinekkel tettek ajajban kísérletet Amerikában, a hol a papirkocsi tudvaleg már régen dívalban vannak. Az ilyen sinek oly nagy nyomással vannak készítve, hogy érczemény-ségük. Az aczélsinekkel sokkal olcsóbbak és tartósabbak is.

Hivatal. Kinek Isten hivatalát ad, azt is ad neki hozzá. Csakugy kinek Isten azt ad, annak az emberek nem adnak hivatalát. Legbiztosabb szer nátha ellen. Fehér italt papírra 2-3 csepp karbolsavat öntünk s azt lampa fölébe tartjuk s a gőz beszívjuk. A gőz beszívásánál a szájak mindég zárva kell lennie.

Tyukszem s labfagyás elleni szer. 4 gr. szalicilsavat 22 gr. collodiummal vegyítünk. Naponként a folyadekkel ketszer kenjük be a fájó helyeket, s rövid idő múlva a bőr egészen leválk rólok.

Szigor érköls. — De szép egy kanári madár ez kisasszony, talán párosak? —

Isten mentse uram! a mama semmiféle szerelmi viszonyt nem tűr a házánál, — volt s talált felele.

Részeg tehene. Berlin melletti mezei jóságról reggelentek kocsi azoktá beszéltani a tejet a berlini tejárakhoz. Szerdán reggel két nélkül jelent meg a kocsi a vevőknél s azt állította, hogy nem hozhat tejet, mivel a jóság összes tehenei ... száma névbe több mint száz ... már egy egész nap óta részegek. Itatások ugyanis a vizcsap helyett a mellette lévő szeszsapopot nyitottak ki s vagy 150 liter szeszt eresztettek a nagy itató dészába. A tehenekek jól ízlett a bódító ital s rövid idő alatt oly hatalmas kedvű kerekedtek, hogy senki sem mert közeliedni hozzájuk. Könnyű elképzelni, mily túlhastott ármat vihettek véghez a részeg tehenezsora.

A legujabb párbaívási mód. Egy olasz lap szerkesztője a következő levelet kapta: — Uram! Oly gazemberhez, mint ön, nem küldenek segédeké, ... ezennel pofon vágom önt. Más szándékom nem volt. Ön tehát pofon van vágya. Köszönje meg, hogy nem botot használtam. A szerkesztő erre így válaszolt: „Hasonlíthatatlan ellenfél! Kivánságához képest fogadja köszönetemet, hogy végre helyett írásbeli pofont küldött. Ön írásbelileg felpofozott, én ugyancsak így uton hat revolver golyót lövök önnék fejébe és így ön meghalt. Tekintet magat halottnak, ha az utolsó sorot elolvastá. Tisztelettem holttestét!

Az ehsg mint életmentő. 1791. évi január 5-én az a uxonnei katonai növedő öt növényéke a mély vár árokban korcsolyázott. Midőn az óra ötöt ütött, az egyik ifjú monda: — Öt óra, ebrede kell mennem! Maradj még kissé, kériék társai. — Nem maradok, mert nagyon éhes vagyok. Ezzel távozott. A többi még korcsolyázott egy darab ideig, midőn a még egyszerűen beszakadt és mind a négy az árokba fullt. Az ötödik, ki az ebéd miatt ott hagyta társait, a fiatal Bonaparte, a későbbi I. Napoleon császár volt.

A család büntetése. „Mi történik azokkal, kik felebarátjaikat megcsalják és meglopják? — kérdezté a vallástanárn egyik tanítványától — „Amerikába utaznak" felelte a tanítvány.

MEDJIMURJE

NOVINE ZA PUK.

IZLAZI SVAKU NEDELJU.

Navuk od pravac Magjarske države.

II. Državne forme.

Na svakom gradušu stojećemu ljudskomu društvu potrebna je koja višja oblast. Tak je pri ljudih u biži glava obitelji koja se skrbi za dobro cele obitelji i njenih kotrigov. Vu obšini je poglavarstvo, koje pami na red i ravna s kapiem, obšinskim imetkom: ter je vu korenitcom vtemeljenju glava, koja posle občinaru vu mirnom kak i vu bojom vremenu ravna i zvršava. Najveće i najznameniteše ljudsko društvo: država naime, takaj nemore biti brez koje više oblasti, koje posli se vu tom zestojuju, da za svakoga podanika vu državi obvezne zakone naredi, i da se za državno dobro neprestano briga i skrbi.

Ova najviše a oblast vu pojedinih državah kak je negda bila, tak i vezda je svakovrstno vuredjena, te na svakovrstnu felu zvršava posle svoje. Državno vuredjenje, ali forma država zove se ravno na način, poleg kojega su vuredjena zvršavanja najviše oblasti. Najpoglaviteše dvoje vrsti državna vuredjenja, koje vu vzedošjem vremenu med izobraženim narodni obstoje, jesu samovlada (monarchia) i skupno-vlada (republika).

1. Monarchia zove se ona forma vladanja, gde je najviše oblast vu ruki jedne persone, koja persona se navadno zove vladar, glavar; prama veličini države, pak i povestničkom razširenju nosi titulu vzedo: cesar, kralj, onda opet herceg ili knez. Ali monarchije ima opet dvojevrsti i to

a) more biti monarchia neodvisna, ako glavar sam brez pripomaganja naroda nezavisno vse zvršuje, anda, kaj on odredi, ono valja kakti zakon, po volji svojoj postavlja i odpušća državne službenike, koji su samo njemu odgo-

vorni; vse posle vu orsagu brez pitanja i privilegija naroda zvršava. Ovakvo nezavisno vladanje obstoje za vezda med evropejskimi državami samo vu Rusiji i Turskoj.

b) Odvisna, aliti vustanovljena vuredjena forma vladanja je pak ona, gde je zvršavanje najviše oblasti med vladarom i med narodom podjeljeno tak, da orsako spravice, koje očituje volju naroda, naredjuje i donasa zakone, a vladar je potvrđuje. Najviše službenike (ministre) vladar postavlja. Za vezda vu izobraženih orsagih najveć ovake forme državna vuredjenja ima na svetu.

2. Skupno-vlada (republika) zove se ona forma državna vuredjenja, gde najviše oblast svim purgarom orsaga skupno pripada. Orde anda ne gospoduje, nevlada jedna persona, nego vse skupni narod zemlje. Sam narod zvršava zakonske posle i poslužuje pravne posle i čine. I vu starijskih i malih skupnovladah zvršava je sam narod sve ove posle. Ali vu dendešnjih skupnovladah zvršavati ne je moguće, nemore vu tak velikih državah sam narod zakone donasiti i voditi skupno vuredjenje. Zato vu vzedošnjih skup-državah, skupno-vladah po izabranih ablegatih zvršava narod zakonske posle. Na vrh vladanja se pak postavlja od vremena do vremena na stanovito vreme izabrani glavar države, koji se navadno zove predsednik. Ov izabrani glavar zemlje ne je vladar, nego je najviše službenik vu orsagu koji samo s tolikom oblastum zvršava, koliko mu forma državna vuredjenja dopušća i nalaže pak je i sam odgovoren, ter kak izmine vreme na koje mu postavljeno poverenje, prestane mu moć i službovanje njegvo. Ovakvu formu državna vuredjenja življaj Francuzka, Svajcarska i Severno-Amerikanske Zjedinjene Države.

Magjarska je od početka već vuredjena samovlada bila, tojest vu Magjarskoj državi je od početka najviše oblast med glavarom zemlje i med narodom bila podjeljena. Sprvine si je narod sam i zebiral kralje, nego vsigdar na temelju krvene pogodbe i to zmed Arpadove korenike. Potle pak su od različnih domov i korenik kralji dohajdali na kraljeski tron, vse do leta 1687-ga, gda su vu zakonu odrečene pravice za zbiranje kralja. Onda je poprijeto stalno kraljevstvo, po kojem zakonsko vladajuće obitelji kotrigu po smrti kralja pripada koruna, te brez zbiranja po nasledujućoj pravici dohajda na tron.

(Drugiput dalje.)

ZABAVA.

Pripovedka Miše Milostivnića.

Imam sreću sebe poniznostjum pokazati, da ja Milostivni Miša, — tačunar vu jednim malim varazu stanujem, za kojega su zabilježili, da nije nigdar nitko imel tak pogodjeno ime, kak on t. j. kak jas. Neznam jeli istina ili ne, ali da sam nestoro vreme jako nesrećen bil, to spoznavam i takov nesrećnik, koji nije nigdar dobil pomilunjavu.

Kaj budem tajji? Im kaj človek zakriva, ono uprav dojde na svetlost. Tak onda budem pripovedal od moje nesrećnosti, morebit za nekoga bude dober navuk.

Ah Bože dragi, kak na ovim lepim svetu se vse promeni!

Da se netrudim dalje za prilike, ostanem pri Čitki, pri mojoj mali ženki. Kakov angel je bila ona, kad je još puca bila. Tak dobra, milostivna, pri-

jazna, kojoj para morebit nebi našel na ovim širokom svetu. Ali bogme drugo leto kak amo se skup zeli, sveje drugač bilo, sve se preobrnulo, tak da nisam znal, kaj sam za čineci. Ali držimo red.

Kak velim, lo je bilo pri biži, to pak zato, kajti mir nije bil nigdar. Da mir nije bil, tomu nisam jas krivac, jerbo svaki pozna mene, da sam tak milostiven i dober, koji niti jednu muhu ne zbantuje. Ali moja mala ženka cele dneve si jezika rabi svojim brbljajom, tak da već hoće me noraom napraviti vu takvim načinom da bi nju tko zapital, zakaj je to? Neznam ili bi dobil odgovor ili ne.

Jedenput kak je bilo, kak ne-vodu sam iz kupice pij i uprav onda su se vrata tačuna odprla. Jas krpe bežim vu tačuna, da podvorim; a kupicu nesrećen nisam na navadno mesto del, nego na stol, koji je s najdražešim stolnjakom bil pokrit.

No Bog pomagaj! Bilo je čuti krike i vike. Čeli dan sam imel sreću poslušati predikaciju, s kojom me je ni samo svete, nego i v petek traktarala.

Počela moja mala žena tužiti se kak je ona nesrećna pri mojoj biži. Nitko nju nestima. sve joj na kvar ide i navek moram vu zalostju biti. Oh da me više ne svetu nebi bilol!

Ovdi je malo prestala, samo javkanje je još čuti bilo.

Zatim opet počela na glas govoriti. Ja odidem na začu k mami i to včinim na jedenput, kak najprije dobim od koje susede penaze na posud.

Ali ljubezna, — već nisem mogel poslušati, rosa mi već na obrazu bila. Stupil sam k njoj i rekla sam, naj ne-bude tak bedasta, im tebi nitko neće zlo, tebe nitko ne bantuje, a jsi niti na misli neimam, da bi te zbantual.

No tak, veme još za bedastu držki, koja samo tak vu zrak govori. Onda bi

još tu ostala? Na, ne niti jednu minutu. Vezda se opet počela cimirati, jas pak za zdvojiti sam bil, i kak da nebi? Kaj bi rekel svet?

Do večera niti reč jeden drugomu ni rekel t. j. jasam govoril nešteru reč to bože kakti tretji osobi, ali spoznal da ipak najbolje bude tih biti.

Došel je večer, obede postelje su bile razpravljene. Ja sam se tomu svemu prečudil, jer ona nije nigdar imala navadu obede postelje respraviti. Ni sam si mogel prečuditi, kaj to znači. Ali uaj bude s bogom, ja si legnem v postelju predi nego ona. V postelji počel sam hrkati, to bože, da veš spim. Ali kaj bi spal, kad sam navek jednom okom nju gledal.

Na jedenput dojde moja žena k meni, pak me počme stihati buditi, govoreč naj ostavim njezinu postelju, pa nej se legnem v svoju.

Nisam mogel premisliti si, zakaj ona postelja bolje moja nego li ova. Kaj to znači? Na to ona mi tak počela govoriti. To je moj dragi muž zato, kajti zutra jeden drugoga ostaviti bude morat i tak vezda zadnji svaki v svoji postelji si naj premissla svoju budućnost.

Ja sam nju počel mirovati, ona pak ja pokaže, da njezine reči niti polovica nije laž, napravo donasla, da v zdenec bude skočila i najedenput: „Milostivna gospa v samu robači vnu odbežela,“ ja pak kaj uorac za njom i dostigel sem nju pri zdencu. Ali kak mi bilo moguće nju dostići? To se vam je znate tak pripetilo, da ona nije tak fletno bežala kak jas. Blato je uprav bilo, ona pak pazila, da si noge ne zamaze. Jer zamazanami nogami nebi rada v zdenec skočiti; kak velim, dostigol sam i pod ruke prijel i na pol mrtva v postelju sam ležat del. Samo v jutro je k sebi došla.

Drugi dan zarad posla sam išel iz doma. Po ovim puta sam se obrnuo k mojemu negdašnjemu najbolšemu prijatelju Muki, koj je mene navek za sineka zval, ako uprav sedem let mlajši bil od mene. Pa najprije sam govoril od moje žalosti, onda pak sam ga prošil za navuk, jerbo sam znal, da moj Muki čuda vučil se, vnuog knjige je već štel osim toga i veliki kalfaktor je bil.

Misli sam, da moj Muki zalovanim obrazom me mude gledal. Ali kaj bi, kad sam već sve povedal, onda se tak počel smejeti, da se sve treslo v sobi. Samo onda, kad je prestal se smejeti mi ovak reče.

Ne zahećam, da ti je ime Milostivnič. Ali neznam, kak moreš tak veliki, ženski osel biti? Kaj nepoznaš, da tomu svemu je tvoja milostivnost kriva?

Pogledajmo, kaj je v stvari. Ti veliš, da te strah, kaj te nebi ostavila. Kaj morebit nepoznaš njezinu mamu? Poznam i mislim, da nebi njoj bilo jako volja tam iti. No vidiš, da njoj niti na pameti nije dimiti, samo sve to je zato, kajti ona tebe hoće v skripi imeti. Veli, da nema penaz kajbi dala? Neznam čemu treba penaze? Im njezin dom je od tebe samo pol vure. Pak mislim, da pri tebi je ključ od ormara.

Aha veliš, da stela v zdenec skočiti. No to pak si moraš sam premisliti, da bi stela v zdenec skočiti, onda se nebi bilo njoj treba blata vugibati. No vidiš Mikiu sin moj, ako još jedendput se kaj takvoga bude pripetilo, naj se stratiš, nego sve za šalu zemi onda ne samo da v zdenec ne bude skočila, nego od ove navade se ostavi i bude nadzor angel.

Nisem više poslušal, kaj mi Muki govoril, nego sam se dimo spravil i već sam znal, česa se moram držati.

Dober den ljubezna-nutri stupeć sam rekel, našel sam tebi kola, po kojih se budeš dimo vozila.

Samo me pogledne široko s onami lepimi očima, kak da bi htela se oplasiti. Zatim je sveti mir bil. Nemrem tajiti, da Mukišov recept nebi mi našil ali bolje je nas v miru i ljubavi držal naš mali Ivek sin, koj ne davno od poverenja na se svet došel i ako smo njega pogledali, desti nam bilo, da smo sve pozabili i od vezda jeden drugomu niti najhujše reči nije progovoril.

Kaj pak je glavno, da od vezda mi navek kapa na glavi ostala.

Ali ovo sve naj međnami ostanel

Oho, skorom sam se spozabil iz mojeg prijatelja Muki. Sre već čuli, da se on već oženil? Pak tomu je već poldrugo leto.

Ne zdavna sam pri njem bil, da vidim kak ima on v redu svoju ženu, jer koj već v svojoj leđičnosti je znal kak treba s ženom baratovati, on vezda jo bolje zna.

Kad sam nntri stupil, oh nebo kaj sam videl, kaj ne! Mojeja? Misku sam spazil pri zibki sedeti i zibku zibati njegova žena pak pri obloku sedela i v političke novine je bila zamišljena.

Sve one lepe navuke sam mu pripovedal, koje je on meni povedal i koje su meni hasnile.

On je znal drugomu navuk davati ali nije bil čvrst je obdržavati. Ipak lehkeša theoria, nego li praxis!

Prevodil
IVAN ŠTINGL
učitelj.

Kaj je novoga doma?

— Na orsackom spraviču prepirali su se prošlim tjednu nad zakonom koj od ravnania običnih govori; oštra je bila i ova prepirka, ali ne tak, kak ona, koja je bila za varneginske pravice. To je bila zadnja stvar pred vuzmom, ar budu ablegati na veliki tjeden dimo odputovali.

— Austria i Magjarska ponovile su saveza na deset let za zajedničke trgovac i bankarske posle. Ali pred jesen teško se bude to razpravljalo. Vremena je išće dosta; kajti desetletoš na pogodba glasi na 1887 i 1897 leto. Nadjamo se, da pak nekaj profitiramo po trgovini i banki.

— Dunav već pada i v Budimpešti. Već se nije treba bojati. Poplave se menjaju i po okolicah. Lepo protuleće se kaše. Čujemo, da je žitek v dobrom stališu. Samo je malo krme zaradi dugo zime. Budać ladje i mašine v redu hodiju i puti su bolši: više žitka se donas v glavni varaš; zato mu je već i čona za nešteri krajcer menjaja.

— Tiszay Andraša dekanovskoga učitelja kći Maria na veliku žalost familiji i celoj fari, vumrla je dne 9. o. m. po poldan. Telo njezino pokopano je 11. o. m. po poldan na dekanovskom groblju. Lahka joj zemljica!

— Sobočki školski odbor zezral je Kovácserta Istvana za privremenuoga učitelja i orguljaša v Soboci.

— Pančovski sud osudil je ove dane Radovanšev Dragu na smrt, budući si je muža s čemerom ostvarilo.

— Prilečko društvo za podpomaganje sirošne školske dece, držalo je pod predsedništvom Götz Ferenea kr. kotarskoga sudca dne 11. aprila sednicu. Društvo sastoji iz 70 muških i ženskih glavah, ali zato se još podjedno prime v društvo svaki. Za društvu su zakone napravili i odlučili nje na ministerium zaradi potvrđenja poslati. Poglavari društva su sledeći: predsednik Götz Ferenc, podpredsednik Dr. Böhm Szilney, bilježnik: Tóth Sándor, gazda: Thorday János. Izim toga je devet izbiratelov, a ti su sledeći: Kostyal Ferenc, Szébfény Lajos, Glavina András, Šipos Károly, Banelli Sándor, Horvath Mihály, Vugrin János, Jelasics Mihály, Reichwein Antal. Društvo već ima 78 ftri, izim toga dobi od društvenoga kruga svako leto 10 ftri, od varasa 25 ftri a od Šmodits Viktora podsućsa 50 ftri. Cilj je plemeniti i vreden, da se podupira. Naj primeju najtoplešu zahvalu svi oni, koji se v tom posla trudiiju i društvo podpomazeju.

— Iz Priloka piseju, da je vreme jako nezdravo, jer ljudi jako beteguju i vumiraju. V Priroku se njih svaki den po 5—6 spoveda, 11. tojest v nedelju bilo je v Priroku sest mrtvih.

— Na orsackom spraviču predložili su, da bi se 20 milijunov ftri posudilo za izplaćenje lanjskih željezničkih i drugih strokov. To se bormeš nije

dopalo; ali na zadnje pregledavali budu, na kaj neobhodno potrebnoga su setuliki penazi vnu dali i poleg toga se budu onda ravnali.

Kaj je novoga v velikim svetu?

— Austrijsko-magjarska škola je v Konstantinopolju i jedno 80 let obstoji. Od toga smo komaj nekaj znali. Školskoga grunta je sultan dal, a braća Baltazzi su dali 4000 turskih lirah. I naš dober vladavec je već do 4000 ftri prikazal na uzdržavanje ove škole. Školski jezik je nemški, zato su se Magjari malo za nju brinuli. Ali vezda se dogovarjaju, da se bude i magjarski učilo, da s tim bolje precvete.

— Srbski kralj, posle dugoga nandjavanja, itak je gori zel zahvalenje ministerskoga predstojnika i celoga ministeriuma, kak smo već na znanje dali i oglasil je Ristića, da bi novoga ministeriuma složil. Ali Ristić nije mogel takvoga ministeriuma složiti, koj bi mu se bil dopal; dakle odstupil je od toga, i vezda je vredni Garasanin imenuvan za predsednika, k j si je složil ministeriuma a kralj mu ga je potvrdil.

— Turini i Grki. Dok se europske vlade briniju, da mira na Balkanu zadržaju, i da Grke odvrneju od taborske volje, za toga su se turski i grčki šeragi na tursko-grčkoj granici zišli od prvoga hitca iz puške. Koj bude na skorom puknu, ako već nije. Ako se to već nije pripetilo, onda se jedino turskomu zapovedniku ima zahvaliti. Eyub beša koj Grčkoga napadaća čeka, opomenul je Grke, da ono mesto, koje su zavzeli, Kutra brega naj ostaviju. Črez ov breg je medija med temi dvema rragi Grki su toga brega zavzeli i na Tursku zemlju već stupili. Eyub beša da bi mu opomena već vredna bila, isel je s rregi bolje napre.

— Zaradi zuboboli v smrt. K Herinu marseilejskomo doktoru došla je jedna lepa mlada devojka zuba si dati spaknuti. Budać se je mlada devojka jako bojala, hotel joj je doktor aethera dihati dati, da ne čuti, ali nato nije privoljila, ar se jo bojala, da se onda već nigdar nezubdi. Nato je doktor v ruke zel kleče i njoj v zube dosegnul. Devojka prestrašena akoč: gori, odpre naglo oblaka i iz tretjeja štoka je doli skočila. Chardot, tak se je zvala nesrećna, najedenput je vumrla. Mat joj takaj hoće zdvojiti, i den i noć paziju, na nju da si nebi život vzela.

— Velika krađia na berlinskoj pošti. Berlinsko poštarsko ravnateljstvo prijavilo je sudu, da je jeden list, koj je na jednoga bankara bil atresirani, i v kojem je bilo 252.000 marakah, izginnul. Prez dvojbe je, da su ga vkrali. Teško bude zeznati krivca, kajti broji od banjakh nisu popisani.

— Turske navučiteljice. Vu konstantinopoljskoj preparandiji, koja kratko vreme obstoji, bil je zadnji tjeden prvi izpit. Na izpitu bil je Munif basa minister kakti predsednik i 17 navučiteljicah dobilo je diplomu. Med prvimi turskimi navučiteljicama su Ibrahim i Zekki basine dve kćeri, Riza efendiova kći, gospodična Hanum Ymajet, Sekfi efendi inama kći i na zadnje više oficirskih kćerih, sve budu na konstantinopoljskoj devojačkoj školi dobile mesto.

— Smrti dvoboj. 8. aprila piseju iz Kiela. Kipp leitnant posvadi se je s Wolfom mornerskim doktorom i spluskal ga je; zaradi toga naravski dvoboj je postal, akoprem su je hoteli pomiriti. Dvoboj je ove dneve bil v jutro ob 5 vuri na jednim pijacu blizu varasa. Naj predi je Wolf strelil i kugla je išla Kippu črez jetra: Nesrećnika su na kočiju deli, ali dok su do špitala došli, već je mrtav bil.

— Nesreća na morju. Oxford zvana talijanska ladja vozila je jako vnuog soli iz Trapani v Messinu, polek Punta della Campanella. Vu morju turnula se je na jednu pečinu, tak jako, da više ljudih iz krova v vodu opalo, i su se vtopili. Kapitan. koma je mlada žena zginula, v žalosti s revolverom se je strelil. Ladja je jako potra, a puno soli se je izkvarilo.

— Tursko-bulgarskoga ugovora su europske vlasti prekrizile. Zato su

podpisale tursko-europskoga. Po tom nisu slušali na želju bugarskoga vojvode Šandora, da se nebi samo na pet let imenuval za Rumunjskoga vladara. Ovu odluku su europske vlasti već Šandoru izručile, a on veli, da v potreboči zadovoljen bude i s tim.

— Novine piseju, da v jednoj okolici Kineške su se domorodci pobunili proti krahanskim selam i 500 ljudih su zaklali; jedno 1800 ljudih je pogelo. Ove dneve smo čitali takve nečemerosti v Afriki iz jednoga orsaga Črnčov. Europska konferencija bi za takvoga kaj zadovoljštinu morala iskati, a to niti nebi bilo zabadava.

Nekaj na kratek Cas.

Kuliko je Bogov? — zapital je inspektor maloga Tikveš Farka v školi. Farko: „Jeden.“

Inspektor: „Kuliko pak je peršon?“ Farko: „Tri su peršone!“

Inspektor: „Kak je to moguće jeden Bog — v trih peršonah?“

Farko: „Gospon navučitelj su nam tak rekli, da je ovo naravaka stvar, samo da to vsakomu bedaku nemoramo na nos obesiti.“

Jeden plebanuš je spazil, da njegvi farniki pod prodečtvom spiju, zato da je malo zdrani, zakričal je na jentup: „Ogenj je, ogenj je!“ A farniki na taj krič su se prebudili, pak još sneni, zapitali su: „Gde gori, gde gori?“ — A i dragi moji farniki v „peklu“ — i to za one, koji pod prodečtvom ovdj spiju i dramljeju!“

Apotekar: „Ja vam nemrem nikaj bolšega preporučiti proti vašemu betegu, kak doktora Milera teha, on je dober, pak i za sigurno hasnil!“

Muž: „Tak, taj teh od doktora Milera, ajd z njim sim! Doktor Miler nepije nikaj hudoga!“

Učitelj: „Zakaj zovemo one, koji su na galge obudjeni siromaški grešnik?“ Dijak: „Zato, ar bogate grešnike neobudiju na galge.“

Muž: Kaj imaju gospon kerčmar na jesti. Kakvo vse meso?

Kerčmar: imam paprikaša, guljaša i berzoliče.

Muž: To nečem. Kaj pak tam imaju za jednoga vtiča v kerlički?

Kerčmar: To je kanarec.

Muž: Kanarec? No onda mi naj žnjega napraviju paprikaša.

Kerčmar: O prošim, to je ne moguće. Im kanarec je dragi vtič, a poleg toga pak i jako ljepo popeva.

Muž: No samo ga naj zakoljeju.

Kerčmar: No pak naj bude, za pet forinti ga zakoljem. Za pol vure donesel je kerčmar siromaškoga kanarca pečenoga na jednom malem tanjéru i del ga pred muža.

No gospon kerčmar, rekel je muž, naj mi ve daju od toga paprikaša jednu porciju za pet krajcarov.

A: Ali dragi prijatelji, zakaj si tak žalosten?

B: Je, ja ti imam vnuog nesreće v ljubavi.

A: Kak je to? Pripovedaj.

B: (žalostno). Vidiš, moja prva ljubav je vumrla, druga je otšla v klošter a tretja...

A: No tretja?

B: Tretja je postala moja žena.

Vu jednih novinah bil je sledeći oglaš.

„Pred četirimi dnevi odpael, ili pak vumrl je netko moga ženu; nu mogral bi bilo, da je i sama pobešla. Vskommu, koj mi moju tovaršnicu nazad dopelja ili ju nagovori, da se k meni povrne, obećajem puna pleća batinah.“

Zadnja bedastoća. Jeden vretenjak, koj je dugo razkalašeno živul, najzadnjić se oženi. Punica na dan svatbo opomene ga, da bi se vezda za takvim znamenitim koračom opametil i da nebi već nikakve bedastoće delal. „O doista nečem“ rekel je zet, „ovo mi naj bude zadnja bedastoća.“

